

Definitief werd de grens pas vastgesteld bij tractaat ^{van} 26 Juni 1816 tussen Nederland en Pruisen.

Bij Koninklijk Besluit van 24 Augustus 1815, werd de Grondwet van het Koninkrijk afgekondigd in deze streken. In artikel 2 daarvan werd bepaald, dat de provincie Limburg - nu voor 't eerst zo genoemd - zou bestaan uit de oude departementen van Maas en Roer, 't laatste voorzover 't op 12 Mei 1815 aan Nederland was gekomen. Op 9 October 1815 nam de nieuwe gouverneur van Limburg, Charles de Brouckère, 't bestuur over, volgens K.B. van 2 October.

1815-1830 (3)

De Provincie Limburg, bedoeld in artikel 2 van het K.B. van 24 Augustus 1815 omvatte het gehele oude departement van de Nedermaas en tevens de gedeelten van het departement van de Roer, die bij Nederland waren gevoegd. Dat waren dus de tegenwoordige Nederlandse en Belgische provincies Limburg.

Het bestuur daarover werd waargenomen door een Commissaris des Konings of Gouverneur, samen met de Provinciale en Gedeputeerde Staten, aan het hoofd waarvan de gouverneur stond. De standplaats van de eerste Limburgse gouverneur Charles de Brouckère werd Maastricht, dat daarmee ook hoofdplaats van de Provincie werd. De oude sous-prefecturen bleven bestaan onder de naam van onder-intendantschappen of districten, n.l. die van Maastricht, Roermond en Hasselt. Aan het hoofd daarvan stonden districts-commissarissen. Voor Roermond - waaronder Thorn hoorde - was de eerste districtscommissaris Hendrik Joseph Michiels van Kessenich. Deze nieuwe regeling ging in, zoals we gezien hebben, op 9 October 1815, volgens K.B. van 2 October. Bij dit K.B. werden ook de generaliteitslanden, die tot dan toe onder Brabant hadden gestaan, bij Limburg gevoegd.

1830-1839 (4)

De Zuid-Nederlanders waren niet volgens hun wens bij 't Noorden gevoegd.